

ud til de danske Forbrugere. Nu kunde man have ladet den gaa ud i fri Handel, saa vilde kun en ringe Del af den danske Befolkning have faaet noget deraf. Man kunde have ladet være med at sætte Maksimalpris paa den; saa vilde Prisen formodentlig have naaet en Højde, der var ønskelig for En-gros-Handleren og for Mellemlæderne. Men man fandt det nødvendigt og rimeligt, bl. a. af Hensyn til det Selskab, som viste den Storsindethed at ville bringe Partiet hjem uden Fortjeneste, at Prisen i Handelen fastsattes; saa optoges Forhandlinger om, hvilken Pris der var nødvendig, og jeg kan ikke sige andet end, at det vakte til en vis Eftertanke, naar man saa, at det at bringe Teen fra Skibet her i Havnen og ud paa Vesterbro eller til en anden Forbruger her i Landet kostede meget, meget, meget mere, end det havde kostet at bringe Teen fra de østlige Lande hertil. Der var en vis Uvillie ogsaa hos Ø. K. overfor at se, at det, som Kompagniet havde bragt hjem, for at det skulde komme Forbrugerne til gode, ikke helt kunde anvendes efter Øjemedet. Her har man et Eksempel, der viser, hvorfor man maa sætte Maksimalpriser paa saadanne Ting, om hvilke man maaske ellers kan sige: Hvorfor skal Lovgivningen eller Administrationen overhovedet beskæftige sig dermed?

Jeg skal nævne et andet Forhold. Der kom en Anordning om Handel med Læder. Den er udarbejdet, fordi der her i Landet har været et Ønske om at bringe hele denne Industri med Landbrugsprodukter under Prisreguleringen, og i denne Anordning vil man se — nu skal jeg ikke trætte Dem alt for meget —, at der fastsættes Priser for ekstraktgarvet Underlæder, egebarkgarvet Underlæder, ekstraktgarvede Kærnestykker, egebarkgarvede Kærnestykker, ekstraktgarvede Buge og Halse, egebarkgarvede Buge og Halse, vegetabilgarvet Smurtlæder, vegetabilgarvet Tøffellæder, almindelig sort Platlæder, gult Sadelmagerlæder med en Gennemsnitstykkelse af 3 à 3½ mm, ekstraktgarvet Drivremmelæder, egebarkgarvet Drivremmelæder, Fahllæder, ufarvet Sandallæder, farvet Sandallæder, Boxkalf af Spædeskind og Fedeskind indtil 16½ engl. Kv.fod incl., Boxkalf af Spædeskind fra 16½ engl. Kv.fod excl. til 22 engl. Kv.fod incl., Boxkips og Boxkalf over 22 engl. Kv.fod, Boxsides, sort, chromgarvet Smurtlæder, brunt chromgarvet Smurtlæder, Hestechevreau o. s. v.

Den høje Rigsdag har noget at glæde sig til, naar det ærede Medlem fra Ringkøbing har gennemført sit Program for Lovgivningen. Bestemmelser angaaende saa-

danne Forhold som de her nævnte kan selvfølgelig ikke tilvejebringes paa anden Maade end ved de sagkyndiges Samarbejde og den deraf fremgaaede Overenskomst, som saa stadfæstes i en administrativ Anordning.

Hvad Rigsdagen derimod vel kan forlange, og hvad jeg har tilbudt, er, at en saadan Anordning fremsendes til den. Jeg antager ikke, at Rigsdagen agter at beskæftige sig med den, medmindre der ude fra skulde komme Klager over et eller andet Forhold, som saa kan optages til Undersøgelse og give Anledning til Bemærkning, eventuelt Rettelse. Dette vil være den naturlige Fremgangsmaade, og det er den, jeg har skitseret i det Forslag, som det ærede Medlem fra Hovedstaden (Gamborg) som Ordfører for mit Parti omtalte.

Der er i den samvirkende Oppositions Fremstilling ikke fremsat nogen Tvivl om, at jeg er rede til at forhandle om en Afvikling, ligesom det er en Kendsgerning, at jeg selv, saa snart Forholdene med Hensyn til Tilførslerne ændredes, tog Initiativet dertil ved at paalægge mit Ministerium at beskæftige sig med at fremskaffe Forarbejder og Udkast til en Ændring af Ordningen. Som Mindretallet skriver: „Til en saadan Afvikling synes Ministeriet i og for sig ikke at være uvilligt, men det vil ikke gaa ind paa en Tidsbegrænsning af Loven af 7. August“, Saaledes siger altsaa det ærede Medlem, og saa kommer det, der er Kernen i hans Taktik: Hvad der nu skal ske, hedder det, skal ske „ved fri Overenskomst mellem Regering og Rigsdag“. Det ærede Medlem klager over, at Ministeriet kun vil forhandle med Rigsdagen „under Trykket af den Myndighed, det sidder inde med efter Loven“, og han slutter med at sige, at han og hans Venner betragter vor Holdning „som en Form, under hvilken Ministeriet tilstræber at bevare sin ekstraordinære Mægt i ubegrænset Tid, og som en Fornægtelse af Rigsdagens frie Medbestemmelsesret med Hensyn til den Nyordning, som skal træffes“.

Der er mange Ord i Venstres Ordbog, ogsaa mange gamle historiske Ord fra Fortiden; men der er eet Ord, som er forsvundet i Venstres Ordbog — der findes ingen Sinde mere Ordet „Folketinget“. Dette Ord eksisterer ikke i denne Betænkning, nej, det hedder stadig „Rigsdagen“. Det ærede Medlem har ganske glemt, at hele hans Politik er gaaet ud paa at føre Folketinget frem: der var en Tid, da det ærede Medlem ikke kendte Ordet „Rigsdag“, men kun Ordet „Folketing“, som nu er forsvundet. Nu siger det ærede Medlem, at han vil have en fri Overenskomst, og at han vil have